

***Aromia bungii* (Faldermann)**

Opis agrofaga i zasięg występowania

Aromia bungii jest chrząszczem z rodziny kózkowatych pochodzącym z Azji. Nie jest znany dokładny zasięg występowania naturalnego tego gatunku. Był on notowany w Chinach, Japonii, Korei Płn. i Pd., Mongolii, Tajwanie i Wietnamie. W 2011 r. został wykryty na terenie Niemiec, a w 2012 r. we Włoszech.

Rośliny żywicielskie

Na obszarze naturalnego występowania jest szkodnikiem drzew owocowych i rozwija się głównie na różnych gatunkach z rodzaju *Prunus* (szczególnie na brzoskwini, moreli, śliwie i wiśni). Był notowany również na: *Azadirachta indica*, *Bambusa textilis*, *Diospyros virginiana*, *Olea europea*, *Populus alba*, *Pterocarya stenoptera*, *Punica granatum*, *Schima superba*.

Objawy występowania i szkodliwość

Biologia szkodnika nie jest dobrze znana. Występuje on w lasach, w sadach oraz atakuje drzewa w miastach. Samice składają jaja w nacięciach kory, najczęściej na pniach, ale również na większych gałęziach, wybierając drzewa zarówno zdrowe, jak i osłabione. Larwy przechodzą rozwój we wnętrzu rośliny, w wygryzanych przez siebie korytarzach. Są budowy typowej dla larw chrząszczy z rodziny kózkowatych. Mają wydłużone, spłaszczone grzbieto-brzusnie ciało. Głowa jest wciągnięta w rozszerzone przedplecze. Wyrośnięta larwa osiąga długość 38–50 mm. Jest barwy białawej z ciemną głową, z przodu przedtułowia znajduje się czerwonoawobrazowy, nieregularny pas. Larwy powodują uszkodzenia różnych partii drzewa, wgryzają się w głąb tworząc spłaszczone w przekroju korytarze. O obecności larw we wnętrzu rośliny mogą świadczyć gromadzące się na powierzchni ziemi wokół pni odchody i czerwone trociny, których ilość wzrasta wraz

z rozwojem żerujących larw. Na końcu korytarza znajduje się kolebka poczwarkowa, w której następuje przepoczwarczenie. Poczwarka typu wolnego, przypomina postać dorosłą. Jest zabarwiona białawo. Chrząszcz opuszcza miejsce przepoczwarczenia przez okrągły w przekroju korytarz i otwór wylotowy, znajdujący się najczęściej w dolnej części pnia zasiedlonego drzewa. Dorosłe chrząszcze dorastają do 23–37 mm długości. Ich ciało jest wydłużone, lśniące, barwy czarnoniebieskiej z wyjątkiem przedplecza, które przyjmuje kolor czerwony. Czułki sięgają do końca ciała lub są dłuższe. Zaobserwowano, że stadia przedimaginalne mogą przeżyć w drzewach ściętych. Wyrośnięte larwy i poczwarki są w stanie dokończyć w nich rozwój i przeobrazić się w dorosłego chrząszcza. Wciąż brakuje informacji, czy podobna sytuacja może dotyczyć jaj i młodszych larw.

Sposoby rozprzestrzeniania i przenikania

Szkodniki rozprzestrzeniają się naturalnie poprzez przeloty dorosłych chrząszczy. Gatunek rozwlekany jest również z przesyłkami zasiedlonego materiału, głównie roślin, w których znajdują się stadia przedimaginalne tego chrząszcza.

Zwalczanie

Jedynym efektywnym sposobem zwalczania jest wycinka i zniszczenie drzew zasiedlonych przez szkodnika. Stosuje się również zabiegi chemiczne, które są jednak mało skuteczne.

Wymagania fitosanitarne

W Polsce szkodnik nie podlega obowiązkowi zwalczania.

Aromia bungii (Faldermann)

Larwy *Aromia bungii* w żerowisku w pniu zasiedlonego drzewa (fot. Raffaele Griffo – Plant Health Service of Campania Region, Napoli (IT), EPPO Gallery).

Postać dorosła *Aromia bungii* (fot. Raffaele Griffo – Plant Health Service of Campania Region, Napoli (IT), EPPO Gallery).